

kun når denne bistand er ydet uden for den stat, fra hvilken betalingerne hidrører.

Royaltyskatten indeholdes på grundlag af brutto-beløbet. Der kan være tale om en meget hård beskatning i de tilfælde, hvor der er store udgifter forbundet med indtægtsrhvervsen. Dette gælder især for de under b) og c) nævnte betalinger.

For at afbøde dette forhold er det for det første bestemt, at royaltyskatten på betalinger for anvendelsen af borerigge skal beregnes på nettobasis. For det andet er det bestemt, at betalinger for teknisk bistand skal beregnes *efter* fradrag for udgifter, der direkte er forbundne med aktiviteten. Den bredere definition af royalties er således mindre belastende for danske virksomheder end tilfældet er i flere ældre aftaler.

Der er endelig med hensyn artiklerne 10, 11 og 12 indsat en såkaldt *meistbegunstigelses - klausul*. Ifølge denne skal Argentina, hvis der efter den 25. marts 1994 med et tredjeland aftales gunstigere bestemmelser end dem, der er indeholdt i art. 10, stk. 6, accepteres lavere rater end dem, der er fastsat vedr. udbytte, renter eller royalties eller accepteres en snævrere royalty - definition, automatisk indrømme Danmark disse gunstigere vilkår. Herved er sikret, at danske virksomheder ikke i konkurrencemæssig henseende stilles ringere end andre lande.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten, dvs den stat, hvori det faste driftssted er beliggende. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted afhændes.

Ifølge stk. 3 kan fortjeneste ved afhændelse af forretningsaktiver, der anvendes i økonomisk øjemed og som ikke er omfattet af stk. 1 og 2, kun beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende. Denne bestemmelse omfatter f. eks. leaset udstyr og containere.

I henhold til stk. 4 kan fortjeneste ved afhændelse af skibe og luftfartøjer kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

I stk. 5 er bestemt, at fortjeneste ved afhændelse af aktier i et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat. Denne skat skal ikke kunne overstige de i art. 10, stk. 2, anførte satser. En lignende bestemmelse er anbefalet i FN - modellen.

Ifølge stk. 7 kan fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder, der befinder sig i den anden stat end den, hvor afhænderen er hjemmehørende, beskattes i begge stater.

Det følger af stk. 8, at fortjeneste ved afhændelse af øvrige formuegoder kun kan beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

Bortset fra stk. 5 følger bestemmelsen OECD - modellen med hensyn til de vigtigste kapitalgevinster.

Artikel 14. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv, som en person - såsom en selvstændig læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor - fra den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i den anden stat, under forudsætning af:

- at den pågældende har et fast sted til sin rådighed i den anden stat; eller
- han opholder sig sammenlagt i denne anden stat 90 dage i nogen 12-måneders periode.

Den sidste bestemmelse er en afvigelse fra OECD-modellen. Bestemmelsen går imidlertid igen, med varierende dageantal, i en række dobbeltbeskatningsoverenskomster, også mellem industrialiserede lande.

Begrebet »fast sted« er, i modsætning til begrebet »fast driftssted«, ikke defineret i selve overenskomsten. Normalt vil der til det faste sted blive krævet, at der er en lokalitet, som kunder kan henvende sig på. Liberalt erhverv kan imidlertid udøves i en række tilfælde, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det blevet fundet rimeligt at anse udøvere af liberale erhverv, der tilbringer mere end 90 dage inden for 12 måneder i den anden stat, for at have en så nær erhvervsmæssig tilknytning til denne stat, at beskatning kan finde sted dér.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Hvis en person udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne stat beskatte lønnen (kildestatsbeskatning).

Dette gælder dog ikke, hvis arbejdstageren opholder sig i arbejdsstaten i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, og lønnen betales af en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i bopælsstaten, og vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten, jf. stk. 1 og 2.

I henhold til stk. 3 kan løn ved arbejde ombord på skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, beskattes i den stat, hvori skibs- eller luftfartsforetagendet er hjemmehørende.